C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-172/2025 Judecătoria Soroca sediul Florești
Judecător: Ramona Moșneguțu

D E C I Z I E
În numele Legii

20 mai 2025 **mun. Bălți**

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

În componența sa:
Președintele completului: Ion Talpa
Judecătorii: Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul avocaților Violina Munteanu și Alexandru Lungu în interesele inculpatului Cebănelu Valeriu, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Cebănelu Valeriu ***** în s. *****, moldovean, cet. al R. Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, cinci copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, condamnat prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 04.12.2024 în temeiul art. 201[1] al.1) lit. a) Cod penal la un an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de un an, domiciliat *****, cod personal *****

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c[1]) Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de pr. penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 02.01.2025 - 03.02.2025;
În instanța de recurs: 24.02.2025 - 20.05.2025;
Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursurilor, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a constatat:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, inculpatul Cebănelu Valeriu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c[1]) Cod penal şi în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea acestuia sub arest din sala de judecată.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Cebănelu Valeriu s-a calculat din momentul pronunțării sentinței.

S-a aplicat în privința lui Cebănelu Valeriu măsura preventivă- arestarea preventivă până la devenirea definitivă a sentinței.

S-a explicat reprezentantului părții vătămate minore, că este în drept să înainteze acțiune civilă în procedură contencioasă, în vederea reparării eventualelor prejudicii cauzate prin infracțiune, dacă va considera de cuviință.

S-a încasat de la Cebănelu Valeriu în beneficiul statului suma de 640 (șase sute patruzeci) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru expertizele efectuate în cadrul procesului penal.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță a constatat că, Cebănelu Valeriu la 26 septembrie 2022, în jurul orei 14:00, aflîndu-se în preajma gospodăriei sale amplasată în s. Chirilovca r. Florești, în urma unui conflict apărut cu minorul Volcov Ignat, a.n. 2013, cu scopul cauzării vătămărilor corporale, intenționat, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu un obiect din lemn peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale sub formă de: contuzia articulației genunchiului stîng, fractură închisă a osului V metatarsian picior pe dreapta cu deplasare minimă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202229D155 din 11.10.2022 se califică ca Medii.

Astfel, Cebănelu Valeriu a comis infracțiunea prevăzute de art. 152 alin. (2) lit.c[1]) Cod penal, individualizată pe semnele - *vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvârşită cu bună ştiinţă asupra unui minor.*

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentinţa Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, avocatul Violina Munteanu în interesele inculpatului Cebănelu Valeriu, a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025 în privinţa lui Cebănelu Valeriu, în latura pedepsei cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă prin prisma prevederilor art. 90 CP.

În motivarea cerințelor formulate, apărarea a declarat faptul că, pedeapsa stabilită de către prima instanță nu a fost individualizată în mod corect or, sancțiunea stabilită sub formă de închisoare cu executare reală este prea aspră dat fiind că, cel din urmă a recunoscut vina în cele comise și se căiește sincer pentru aceasta, lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 Cod penal, are la întreținere 5 copii minori, concubina se află în concediu de maternitate, astfel privarea sa de libertate va dăuna negativ familiei sale sub aspect pecuniar, circumstanță ce are o importanță esențială în viața unei familii.

Mai mult ca atât, susține recurenta că, inculpatul fiind la libertate avea la întreținere și pe masa sa care este țintuită la pat și are nevoie de îngrijiri, prin urmare toate aceste circumstanțe permit instanței de recurs de a recurge la aplicabilitatea mecanismului prevăzut de art. 90 Cod penal, cu instituirea inculpatului unui termen de probă.

De asemenea, nefiind de acord cu sentinţa Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, avocatul Alexandru Lungu în interesele inculpatului Cebănelu Valeriu, a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025 în privinţa lui Cebănelu Valeriu, în latura pedepsei cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă mai blândă prin prisma prevederilor art. 90 CP.

În motivarea cerințelor formulate, apărarea a declarat faptul că, reieșind din circumstanțele speței, personalitatea inculpatului, prezența a 5 copiii minori la întreținere, caracteristica pozitivă la locul de trai, recunoașterea vinovăției, permit instanței de a recurge la aplicare art. 90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, or nu este rațional ca cel din urmă să execute pedeapsa în mediul carceral.

Acte de procedură :

La 27 februarie 2025, prin încheierea Curții de Apel Nord, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr. penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezența părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr. penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, respectiv până la data examinării cauzei careva referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibil examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursurilor în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul ajunge la concluzia de a le respinge ca fiind nefondate, din următoarele considerente:

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de pr. penală conform căruia, (1) Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă: a) *recursul este nefondat*.

Astfel, în motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Cebănelu Valeriu de către instanța de fond a fost judecată în temeiul art. 364[1] Cod de pr. penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin.(3) a normei indicate de către inculpatul Cebănelu Valeriu prin cerere depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanţa de fond, chestionând inculpatului Cebănelu Valeriu în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) Cod de pr. penală, prin încheierea protocolară a admis cererile depuse pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Cebănelu Valeriu depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la fapta comisă, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere infracțiunii încriminate.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Cebănelu Valeriu în baza art. 152 alin. (2) lit.c[1]) Codul penal, adică *vătămarea intenţionată medie a integrităţii corporale, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii, săvârşită cu bună ştiinţă asupra unui minor.*

Subsecvent, Colegiul penal conchide asupra legalității sentinţei adoptate pe caz de către prima instanţă şi în latura pedepsei stabilite sub formă de închisoare celui din urmă, din următoarele considerente:

Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovate, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: *pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.*

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Subsecvent, Colegiul penal reiterează că cauza penală în privința lui Cebănelu Valeriu a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 152 alin. (2) lit.c^1) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 7 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 ani și 9 luni până la 5 ani și 3 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă pentru infracțiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) lit.c^1) Cod penal, în coroborare cu alin. (1) art. 80^1 Cod penal.

La caz, Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei prima instanța just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul Cebănelu Valeriu, de personalitatea acesteia, lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la ar. 77 Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs ține a menționa că, instanța de fond corect a concluzionat faptul că inculpatului Cebănelu Valeriu urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare în condițiile în care acesta nu este la prima abatere penală, acesta în repetate rânduri a manifestat un comportament agresiv cu aplicarea violenței fizice în privința minorilor, fapt confirmat și prin sentința de condamnare din 04.12.2024 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, unde la fel victima s-a dovedit a fi un minor - fiul vitreg al inculpatului. (f.d.123-129);

În situația dată, luând în considerație personalitatea inculpatului Cebănelu Valeriu, caracteristica emisă de către reprezentantul IP Florești din 20.10.2022, acesta se caracterizează ca fiind o persoană care intră in conflict cu cetățenii și face abuz de băuturi alcoolice, tot odată în cadrul inspectoratului de poliție au fost înregistrate plângeri și materiale pe acțiune sale, fapt cel reprezintă ca fiind o persoană care se caracterizează negativ (f.d.71), astfel reieșind din caracterul infracțiunii comise, Colegiul penal ajunge la concluzia că în privința inculpatul Cebănelu Valeriu pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii prevăzute art. 152 alin. (2) lit. c^1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Pe această undă, în opinia instanței de recurs, aplicarea în speță a unei pedepse mai blândă prin prisma art. 90 Cod penal, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea celui din urmă și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

Astfel, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea sa cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să-l încurajeze la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În același timp, practica aplicării măsurilor de pedeapsă demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

În acest sens, Colegiul reține că, împrejurările invocate de recurenți referitor la temeiurile pentru care se solicită aplicarea unei pedepse prin prisma art. 90 Cod penal prin prisma „ *recunoașterii vinovăției, se căiește pentru fapta comisă, la întreținere cinci copii minori”,* nu pot fi reținute ca circumstanțe imperioase, ieșite din comun, ce ar da posibilitate instanței de recurs de a considera rațional aplicabilitatea în speță a unei pedepse din rândul celei solicitate, or ținând cont de împrejurările comiterii faptei penale, personalitatea inculpatului care are în spiritul său delicvențe comise asupra subiecților juvenili nu constituie alt ceva decât subiect de drept căruia pedeapsa solicitată nu îi va fi prielnică ci din contra va oferi lozinci de a leza în continuare valorile sociale ocrotite de legea penală a RM.

În consecutivitatea celor menționate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului este adecvată celor săvârșite şi efectivă pentru reeducarea şi corijarea celui din urmă ce va contribui la prevenirea săvârșirii a unor abateri similare.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în *cuantumul fixat* de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat recursul declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocaților Violina Munteanu și Alexandru Lungu în interesele inculpatului Cebănelu Valeriu declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Soroca sediul Florești din 03 februarie 2025, se resping ca nefondate, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni